

*Hoe coninck Helias tslot bestormde daer Matabrune,
zijn grootmoeder, in was, ende hoe
hyse dede verbarnen.*

[19]

Na dat Helias coninc gekroont was, soo nam hy met hem .IIJ.^{M 2} voedtbooch schutters ende .IJ.^M glavien³ sonder tvoetvolc, ende daer waren .v.^{C 4} gravers,⁵ die waren gestelt by .C. edel ridders. So troc hy van Lillefoort ende beleyde⁶ tslot Mombrant ende bestormdet so geweldelijc dat hyt wan ende daer binnen quam. Ende de coninc Helias riep dat elc wel toe saghe dat de valsche Matabrune niet en ontliet.

Dit hoorde de quade vrouwe ende [si] liep op den toren van tslot met wat volcx ende maecte haer sterck⁷ ende meynde haer te beschermen ende te bevryden. Maer de coninc overliep den toren, daer hy Matabrune heeft ghevonden, ende hy greepse ende werpse ter aerden ende seyde: "Ay, valsche vrouwe, hoe hebt ghy mijn moeder willen verraden ende ons so veel verdriets aenghedaen?! Ten waer⁸ ter eeren Gods ende door deere des bloets daer ick van comen ben, ghy s[ou]dt van mijn eyghen handen sterven."

Doen en wist Matabrune niet wat seggen anders dan datmense leyden soude tot haren sone Oriant. Maer Helias seyde dat sy hem niet meer sien en soude, ende hy gafse inde handen van sijne dienaren ende dedese setten aen eenen staeck ende [dede] hout ende stroo brengen om haer te verbernen, als sy verdient hadt.

Als nu Matabrune sach datse sterven moeste, soo overpeysde sy haer quaet met rouwe ende riep Heliam ende seyde: "Mijn kint, ick bid genade! Ic ken⁹ dat ick de doodt verdient hebbe, want ic u moeder valschelijcken verraden had ende seyde dat van haer waren

2. .IIJ.^M: 3000

3. glavien: lansiers, hellebaardiens

4. .v.^C: 500

5. gravers: (genie) soldaten om de muren te ondergraven en te ondermijnen

6. beleyde: belegerde, sloeg het beleg om

7. maecte haer sterck: verschanste zich

8. Ten waer: Ware het niet

9. ken: besef

komen seven honden, maer sy baerde seven kinderen, [elc met een silveren keten om haren hals], maer by mijnen valschen wille dede ickse verseynden om te dooden. Maer God heeftse behoet. Oock seyde ick datse hat willen vergeven den coninck Oriant ende my, twelcke sy noyt en dachte. Hierom ist wel rechte dat ic sterve, ic hebt wel voor God verdient, ende ick bidde [Hem] dat [H]yt my wilt vergeven, ende den doot die ic sterven moet, wil [ick] keeren¹⁰ tot vergiffenisse van mijn sonden, ende ick bidt u dat ghyt my oock vergheven wilt, want ick sterve willichlijc ende vergeve u mijn doot.”

Doen seyde Helias: “Ick vergeef u al mijn deel. Nochtans so suldy sterven by justitien. [Ic] bid God dat Hyt u vergeven wil.”

Doen wiert daer hout ende torven¹¹ om Matabrune ghestoockt,¹² ende 't vier daer in gesteken. Aldus wertse verbrant om haer misdaet.

Ende als de justitie gedaen was, is de coninck weder gekeert te Lillefoort, daer hy eerlijc ontfangen wert, ende gaf zijn moeder te kennen datter geschiet was, ende seyde: “Mijn moeder, verblijdt u, want ghy zijt ghewroken vande valscheydt van Matabrune, die ic heb doen verbarnen om haer quaet.”

Doen seyde Beatris: “Mijn beminde sone, ic dancke u seere. Jesus wiltet haer vergheven!”

Ende nae desen bleven sy by malkanderen in goeden peyse, waer af 't volc verblijt was.

10. keeren: gebruiken

11. torven: turf (als 'aanmaakblokjes')

12. ghestoockt: bijeen gebracht